בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', ח' באייר תשס"ה (17 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ח'** באייר, **23** יום, שהם **שלשה** שבועות ו**שני** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

"דע מאַין באת...":[המשך הסקירה החודשית של עשׂורי השנים במאה ה- **20**: הפעם שנות ה- **70**:]
לעומתה, הוכה **המערך** קשות וירד בעשׂרות אחוזים, כשרוב נוטשיו מעדיפים תנועה חדשה – **ד"ש**, מפלגת מרכז חדשה שאליה התנקזו הלא-מרוצים, גם מן הימין...
הדתיים, שותפיה הוותיקים של מפלגת העבודה, מיהרו לעלות על עגלת המנצחים. **בוקר ה- 18 במאי 1977 פתח**, אם כן, **תקופה חדשה במדינת ישׂראל**: באו לקצן כ- 30 שנים של שלטון מפלגה אחת, המזוהה עם המרכז-שׂמאל. **מנחם בגין**, מנהיג "חירות" והליכוד, שכשל ב- 8 מערכות הבחירות הקודמות, היה המנצח הגדול של "מהפך 1977". בגין הקים ממשלת ימין-מרכז, בשיתוף הדתיים וד"ש. זו מיהרה לבצע גם "מהפך כלכלי", שגרם בשנים הבאות להאצת האינפלציה להיקף של עשׂרות אחוזים בחודש. הממשלה החדשה, בניגוד לקודמתה, גם תמכה – בהתלהבות – בהרחבת היישוב היהודי בשטחים המוחזקים. מפתיע ככל שהדבר יהיה, בגין, שנתפשׂ כ"נץ" קיצוני, היה גם זה שוויתר על כל חצי-האי סיני והחזירו למצרים, במסגרת הסכם השלום שנחתם בין 2 המדינות. עם זאת, הוא ערך אבחנה מוחלטת בין השטח המצרי לבין שטחי יהודה, שומרון, חבל עזה ורמת הגולן.
העשׂור שהחל במלחמה עם מצרים, הסתיים בשלום עמה. אנוואר סאדאת, נשׂיא מצרים מאז מות נאצר בספטמבר 1970, הדהים את העולם כולו בנובמבר 1977, בהכריזו על רצונו לבוא לירושלים ולנאום בכנסת. ביקורו בארץ היה לגביהם של הישׂראלים בבחינת חלום כמעט בלתי-אפשרי, שהתגשם. בעקבותיו החל מו"מ ממושך, שהגיע לסיומו המוצלח במרץ 1979, בחתימת הסכם שלום. בדרך אל השלום היו משברים לרוב, ולא אחת דומה היה שהמהלך לא יביא לתוצאות הרצויות. תיווך אמריקני, ולא פחות מכך לחץ של הנשׂיא קארטר, הכשיר לבסוף את הדרך לחתימת הסכם שלום בין ישׂראל לגדולה שבשכנותיה, שבמשך עשׂרות שנים היתה גם הגדולה באויבותיה. **מבית** אפשר היה להבחין בשנות ה- 70 בהבשלת תהליכים שראשיתם בעשׂורים הקודמים. הפער העדתי ומצוקתן של השכבות החלשות באו לידי ביטוי כבר בתחילת העשׂור, בפעילויות ובהפגנות של "הפנתרים השחורים". המהפך הפוליטי של 1977 היה במידה לא מבוטלת גם מהפך חברתי, כשרוב בני עדות המזרח ויושבי עיירות הפיתוח נותנים קולותיהם לליכוד – ומורידים מהשלטון את המפלגה שהביאה אותם ארצה, יישבה אותם, אך התייחסה אליהם – להרגשתם – כאל אזרחים בדרגה שניה. עתה, הפיל בגין את המחיצות. בעשׂור זה החל לבלוט תהליך נוסף: עליית כוחה של היהדות החרדית. זו הסתגרה עשׂרות שנים בד' אמותיה והתרחקה ממאבקי השלטון. החרדים השתתפו בבחירות, זכו להישׂגים צנועים ולא ביקשו הרבה יותר מכך. אחרי 1977 השתנו פני הדברים: אגודת ישׂראל תמכה בממשלתו של בגין, אף כי לפי הוראת מנהיגיה הרוחניים הסתפקה בכהונת סגני-שׂרים ועמדות מפתח אחרות, ולעתים היתה לשון המאזניים – בלעדיה לא היתה קמה הממשלה. אצל הדתיים-לאומיים, המפד"ל, חלה בשנים אלה נטייה ברורה ימינה, לעבר הליכוד, על חשבון "הברית ההיסטורית" עם מפא"י ומפלגת העבודה. **עם תום העשׂור**, עדיין רבו בעיותיה של ישׂראל מבית, ובראשן שאלות

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', ח' באייר תשס"ה (17 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כלכלה וחברה, והעימות הבלתי-פוסק עם המחבלים ה'פלסטינים'. לעומת זאת, נפתח סיכוי לשלום [עם השכן מחוץ. מג], בבחינת "מדרום תיפתח הטובה". [ספר המאה]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום <u>שלישי</u> בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל